

Hilla Lilla

Garmarna

Hilla Lilla sitter i kammaren sin
Ingen vet min sorg utan Gud
Hon fäller så mången tår uppå kind
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Brådt kom bud för drottningen in
Stolts Hilla Lilla syr så vildt i sömmen sin
Ingen vet min sorg utan Gud

Drottningen axlade kappan blå
Så månde hon sig till stolts Hilla Lilla gå
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Nådiga Drottning I sätten er här ned
Att jag må tälja mina sorger för er
Ingen vet min sorg utan Gud

Min fader han höll mig så hederlig
Ingen vet min sorg utan Gud
En riddare dagligen tjänte mig
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Och det var Hertig Hillebrand
Ingen vet min sorg utan Gud
Med honom så månde jag fly utav land
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Och när som vi kommo i rosende lund
Ingen vet min sorg utan Gud
Där lyste Hertig Hillebrand att vila en stund
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Han somnar en blund allt uti mitt sköt
Ingen vet min sorg utan Gud
Han sof där en sömn så ljuvlig och söt
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Hillebrand Hillebrand sov inte nu
Jag hörer min fader och mina bröder sju
Jag hade ej förr utsagt dessa ord
Förrn sju sår lade Hillebrand till jord

Min broder han tog mig vid guldgulan lock
Så binder han mig vid sadelknopp
Och när som vi kommo i första led
Min sorgbundna moder hon ståndar dervid

Då ville min broder kvälja mig
Min moder hon ville bortsälja mig
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Så sålde de mig för en klocka ny
Ingen vet min sorg utan Gud
Hon hänger i Marie Kyrkeby
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

När moder min hörde den klockans klang

Ingen vet min sorg utan Gud
Hennes hjerta sönder i stycken sprang
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger

Stolts Hilla Lilla slöt sitt tal härmed
Ingen vet min sorg utan Gud
Så föll hon död ned för Drottningens knä
Den lever aldrig till som jag kan klaga mina sorger